

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **JUDr. R. M.**, *zastúpený advokátom JUDr. E. B.*, proti žalovanému: **Okresné riaditeľstvo PZ v Nových Zámkoch**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.10.2008, č. p.: ORP-92-36/VO-2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 5. mája 2009, č.k. 11 S 171/2008-64, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 5. mája 2009, č. k. 11 S 17/2008-64 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 70,60 EUR na účet právneho zástupcu JUDr. E. B., vedený v S., a. s., číslo účtu X., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 24. októbra 2008, č.p. ORP-92-36/VO-2008 ako aj rozhodnutie Riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu v Nových Zámkoch, Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch zo dňa 13. apríla 2007, č. 3 podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 255,16 EUR na účet právneho zástupcu do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Zrušenie rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov krajský súd odôvodnil tým, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade so zákonom a neriadil sa právnym

názorom súdu, ktorý vyslovil v tejto veci vo svojom zrušujúcom rozsudku zo dňa 06.11.2007, č.k. 28 S 26/2007-38, v ktorom sa uvádza, akými vadami trpí žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a akých procesných pochybení sa dopustil druhostupňový správny orgán, ktorý rozhodoval o odvolaní žalobcu proti disciplinárnemu opatreniu riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu v Nových Zámkoch, Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch zo dňa 13.04.2007, č. 3 napriek tomu, že na tento právny názor a zistené pochybenia poukázal i minister MV SR vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zo 06.06.2008, č.p. SR LZ-318-4/SP-2008 a tiež vyslovil svoj právny názor na postup prvostupňového správneho orgánu, vykonané dôkazy, samotné dokazovanie, pokiaľ ide o vytýkané previnenie žalobcu v súvislosti s porušením služobných povinností. K námietke žalovaného, že sa v danom prípade riadil právnym názorom súdu (ako i rozhodnutím ministra MV SR), že postupoval podľa Metodického pokynu MV SR a disciplinárny rozkaz je vydaný podľa vzoru uvedeného v tejto metodickej pomôcke krajský súd uviedol, že z predloženej vzoru disciplinárneho rozkazu nevyplývajú tvrdenia žalovaného. Mal za to, že pri použití tohto vzoru ho správny orgán nesprávne aplikoval v praxi na konkrétny prípad, pretože v predtlačí vzoru sú iba základné údaje, ktoré vo výrokovej časti treba doplniť o znaky skutkovej podstaty konkrétneho disciplinárneho previnenia policajta, aby výrok rozhodnutia bol zrozumiteľný a jasný nielen pre správny orgán, ktorý ho vydal, ale aj pre účastníka konania, aby vedel, akého porušenia zákona sa dopustil a pokiaľ využije svoje právo na podanie opravného prostriedku, aby vedel konkrétne namietať, že sa nedopustil previnenia, ktoré mu je kladené za vinu, resp. že nejde o také previnenie z jeho strany a pod. Jasnosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia je potrebná najmä z toho dôvodu, že takýmto rozhodnutím sa v danom prípade ukladala sankcia žalobcovi, a to zníženie služobného platu. Preto krajský súd bol toho názoru, že žalobou napadnutým rozhodnutím bol žalobca poškodený na svojich právach a právom chránených záujmoch zakotvených v Ústave SR a konkretizovaných v zákone č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, v ktorom ho navrhol zmeniť a potvrdiť rozhodnutia žalovaného. Uviedol, že je toho názoru, že zo znenia disciplinárneho rozkazu riaditeľa ODI č. 3/2007 v spojitosti s rozhodnutím žalovaného č.p.: ORP-92-36/VO-2008 zrozumiteľne, jednoznačne a jasne vyplýva, kedy a čoho sa žalobca dopustil (t.j. akého zavineného porušenia povinností sa žalobca dopustil a kedy k nemu malo dôjsť), čo porušil, aká sankcia sa mu za to ukladá a kedy sa o jeho porušení dozvedel nadriadený – 16.03.2007. Namietal, že Krajský súd v Nitre sa mimo formálnej stránky výrokovej časti rozhodnutia nezaoberal zákonnosťou napadnutého rozhodnutia a postupom žalovaného, čo bolo jeho prvoradou úlohou v zmysle § 244 a nasl. OSP. Uviedol, že súd mal skúmať, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom pri rešpektovaní zákonom povolenej voľnej úvahy – správneho uváženia a mal prihliadnuť len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Zopakoval, že v napadnutých rozhodnutiach je celkom

jasne a zrozumiteľne uvedené, akého zavineného porušenia povinností policajta sa žalobca dopustil (porušil základnú povinnosť policajta uvedenú v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z.), kedy k tomu malo dôjsť (dňa 16.3.2007), kedy sa o tom dozvedel jeho nadriadený (16.03.2007), keďže zákon č. 73/1998 Z. z. v § 57 upravuje i lehoty, v ktorých môže byť disciplinárne opatrenie uložené (disciplinárny rozkaz riaditeľa ODI bol žalobcovi vyhlásený, a teda v zmysle § 60 ods. 2 zákona aj uložený dňa 16.04.2007, t j. presne v zmysle uvedeného § 57 zákona do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených).

K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť podľa § 219 OSP a priznať náhradu trov právneho zastúpenia. Stotožnil sa s právnym názorom súdu v dôvodoch napadnutého rozsudku, že správny orgán aj s prihliadnutím na ust. § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. nie je zbavený povinnosti vymedziť skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia tak, aby tento skutok nebolo možné zameniť s iným skutkom a aby z neho bolo jasné a zrozumiteľné, akého zavineného porušenia povinnosti policajta sa disciplinárne obvinený dopustil, kedy k nemu malo dôjsť a aj to, kedy sa o tom disciplinárny orgán dozvedel, pretože z hľadiska preklúzie ukladania disciplinárnych opatrení sú aj tieto lehoty dôležité. Stotožnil sa aj s tým právnym názorom krajského súdu, vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že aj pri ukladaní disciplinárnych opatrení je potrebné vychádzať vo všeobecnosti z poznatkov teórie trestného práva, zachovávať prezumpciu neviny, zásady v pochybnostiach v prospech disciplinárne stíhaného a pod.. Tieto zásady by sa mali odzrkadliť a mali by byť stelesnené v príslušnom rozhodnutí vydaného správnym orgánom. Žalobca tiež poukázal na to, že napriek právnemu názoru, vyslovenému krajským súdom a tiež napriek právnemu názoru ministra vnútra SR sa žalovaný týmito záväznými a smerodajnými názormi oboch nadriadených orgánov (či už procesne alebo funkčne) dôsledne, resp. vôbec neriadil, a preto opätovne vydal rozhodnutie, ktoré nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi a zákonmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 31. marca 2010 (§ 156 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V danej veci, ako to vyplýva z obsahu pripojených spisov, bolo žalobcovi disciplinárnym rozkazom zo dňa 13. apríla 2007, č. 3 uložené podľa § 53 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej

informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov uložené disciplinárne opatrenie – zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov. Ako dôvod uloženia disciplinárneho opatrenia sa v disciplinárnom rozkaze uvádza, že žalobca ako vedúci oddelenia výkonu služby mal spracovať, resp. zabezpečiť spracovanie plánu tak, aby zaslanie osobitného plánu DBA „J.“ konanej v dňoch 19.03. a 20.03.2007 bol na Krajský dopravný inšpektorát KR PZ v Nitre doručený v čase do 12.00 hod dňa 16.03.2007. Zaslanie plánu na deň 19.03.2007 o 1 hodinu a 20 min. po termíne a druhého plánu na deň 20.03.2007 po 2 hodinách od uloženého termínu bolo považované za porušenie základných povinností policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., čím sa žalobca mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. O disciplinárnom previnení sa nadriadený dozvedel dňa 16.03.2007. Prvé rozhodnutie o odvolaní proti uvedenému disciplinárnemu rozkazu (č.p.: ORP-367-4/VO-2007 zo 14.05.2007), ktorým bolo odvolanie zamietnuté ako neodôvodnené a disciplinárny rozkaz potvrdený, bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 28 S 26/2007-38 zo 6. novembra 2007 podľa § 250j ods. 3 OSP z dôvodu neúplnosti predloženého spisu a nesúlady prvostupňového rozhodnutia s ustanovením § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. Ďalšie, v poradí druhé rozhodnutie o odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu (č.p.: ORP-92-16/VO-2008 z 20.3.2008), bolo zrušené v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č.p.: SRLZ-318-4/SP-2008 zo 06.06.2008. Konanie o žalobe proti uvedenému (v poradí druhému) rozhodnutiu o odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu bolo z toho dôvodu zastavené podľa § 250i ods. 4 OSP uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 68/2008-25 z 30. októbra 2008. Následne bolo vydané v poradí tretie rozhodnutie (č.p.: ORP-92-36/VO-2008 z 24.10.2008) o odvolaní proti disciplinárnemu rozkazu, ktoré je predmetom tohto súdneho preskúmovacieho konania. Ním došlo k zmene dôvodovej časti disciplinárneho rozkazu podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.

Odvolací súd sa stotožnil so závermi Krajského súdu v Nitre, že ani doplnenie dôvodov rozhodnutia neodstránilo pochybenia, vytýkané prvým zrušujúcim rozsudkom krajského súdu a ani pochybenia, vytýkané v rozhodnutí Ministerstva vnútra SR č.p.: SRLZ-318-4/SP-2008 zo 06.06.2008, v ktorom sa okrem iného uvádza, že v úvode odôvodnenia síce odvolací orgán konkretizoval pokyn, z ktorého vyplývala nesplnená úloha, avšak nevykvalifikoval príčinnú súvislosť medzi nesplnením tejto úlohy a porušením základnej povinnosti policajta, uvedenej v § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. (plniť svedomito úlohy uložené pokynmi nadriadených). Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, že žalovaný správny orgán nerešpektoval jeho právny názor, vyslovený v rozsudku č. k. 28 S 26/2007-38 zo 6. novembra 2007, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež

rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá a § 149 ods. 1 s poukazom na § 246c veta prvá OSP. Žalobcovi, ktorý bol úspešný aj v tomto odvolacom súdnom preskúmvacom konaní, priznal náhradu trov v sume 70,60 EUR, ktorá pozostáva z 53,49 EUR za jeden úkon právnej služby v roku 2009, 6,95 EUR režijný paušál a 10,16 EUR DPH zo základu dane 53,49 EUR (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Poradu advokáta s klientom o obsahu vyjadrenia k odvolaniu a vyjadrenie k odvolaniu (písomné podanie na súd vo veci samej) považoval najvyšší súd za jeden úkon právnej služby.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 31. marca 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová